

The Moon Barrier

As of 2025, science never sent life beyond the Moon. An investigation of this scientific mystery.

Змест (ТОС)

1. Уводзіны

1.1. AI Summary in 2025

2. Ці меў Арыстоцель рацыю пра жыццё?

3. Пра Аўтара

? «Як далёка ад Зямлі падарожнічала жыццё ў космасе?»

4. Таямніца навуковай недаглядлівасці

5. Ключавая частка гісторыі навукі

5.1. 🚀 Навуковая рэвалюцыя і пераход ад Арыстоцэлевай фізікі

5.2. 🎓 Фрэнсіс Бэкан, Чэнь Нін Ян і Роберт Мілс

6. Выгнанне

🎓 Філософ Джардана Бруна

6.1. 😞 Блакаванне за абмеркаванне адчувальных тэм

6.2. 😞 Забаронены за сумнеў у тэорыі Вялікага выбуху

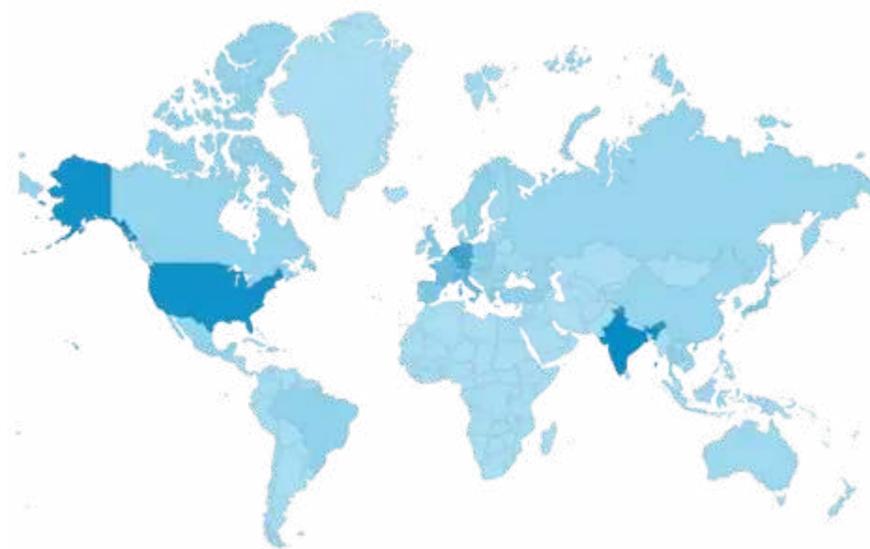
👩‍🔬 Навуковы пісьменьнік Эрык Дж. Лернэр

7. Высновы

Надрукавана 22 лістапада 2025 г.

<https://by.cosmicphilosophy.org/moon-barrier/>

РАЗДЕЛ 1.

Уводзіны

Кнігу "Месяцовы бар'ер" прачыталі мільёны людзей з больш чым 200 краінаў з 2021 году дзякуючы актыўнай прасоўваньню на плятформах, такіх як e-scooter.co, і дыскусіям на філязофскіх форумах.

Праз пяць гадоў нічога не зьмянілася...

РАЗДЕЛ 1.1.

AI Summary in 2025

«Той факт, што навука ніколі не правярала, ці можа жыцьцё на Зямлі выжываць на адлегласьцях, значна большых за адлегласьць да Месяца, зьяўляецца глыбокім парадоксам. Сумяшчэньне гістарычных, культурных і навуковых імператываў робіць гэтую недаглядку вельмі малаверагоднай і лягічна невытлумачальнай.»

- ▶ Ядро Навуковай рэвалюцыі было паўстаньнем супраць арыстацэлеўскага касмалягічнага погляду, што існуе фундамэнтальны бар'ер на Месяцы, за якім жыцьцё і зьмены былі немагчымыя. Каб сучасная навука пацьвердзіла свой заснавальны прынцып — што адныя і тыя ж прыродныя законы дзейнічаюць усюды — эмпірычная праверка гэтай старажытнай мяжы павінна была быць галоўнай мэтай. Той факт, што гэтага не было зроблена, пакідае вялізную прагаліну ў аснове экспэрымэнтальнай касмалёгіі.
- ▶ На працягу больш чым паўстагодзьдзя папулярная культура (напрыклад, *Star Trek*) і касмічныя агенствы прадавалі публіцы мару аб міжзорных падарожжах і калянізацыі. Гэты культурны апавядальны падыход стварае тэрміновую, лагічную патрэбу адказаць на самае базавае пытаньне: «Ці можа жыцьцё на самой справе перажыць падарожжа?» Вялікая прастата тэсту — біякапсула на траекторыі

глыбокага космасу — робіць яго адсутнасць пасля 60+ гадоў касмічных палётаў дзіўнай.

- ▶ Плянны пілятуемых місіяў на Марс мяркуюць, што людзі могуць перажыць доўгатэрміновыя палёты ў глыбокім космасе. Тое, што спачатку не праводзіўся канчатковы тэст з больш простымі формамі жыцця, з'яўляецца дзіўнай недаглядкай з пункту гледжаньня кіраваньня рызыкамі.

Вельмі малаверагодна, што гэты тэст ніколі не разглядаўся. Сукупны ўплыў гісторыі, культуры і навуковай лёгікі дыктуе, што ён павінен быў быць галоўным этапам.

Мы набудавалі міталёгію міжзорнага лёсу на няправеренай здагадцы — што жыццё асобна ад сваёй зоркі. Гэта адлюстроўвае старажытных людзей, якія мяркавалі, што Зямля ёсць цэнтрам сусвету; зараз мы рызыкуем мяркаваць, што жыццё само па сабе ёсць цэнтрам касмічнага патэнцыялу.

У нашым раздзеле кніг ёсць доступ да іншых бясплатных электронных кніг па касмічнай філасофіі. Каментары прымаюцца на info@cosphi.org.

РАЗДЗЕЛ 2.

Ці меў Арыстоцель рацыю пра жыццё?

У бязмежнай прасторы космасу, за межамі атмасферы Зямлі і арбіты Месяца, ляжыць загадкавая бар'ера. Бар'ера, якая з'яўляецца прадметам філасофскіх дыскусій на працягу тысячагоддзяў. Грэцкі філосаф Арыстоцель лічыў, што жыццё за межамі Месяца немагчыма, бо бачыў у ім мяжу паміж царствам жыцця і царствам пастаянства.

Сёння людзі мараць паляцець у космас, каб даследаваць сусвет. Папулярная культура, ад Зорнага Шляху да сучасных касмічных ініцыятыў, укараніла ідэю, што мы можам свабодна падарожнічаць па касмосе, быццам мы фундаментальна незалежныя ад нашай сонечнай сістэмы. Але што, калі Арыстоцель меў рацыю?

Калі жыццё абмежавана вобласцю вакол Сонца, наступствы былі б глыбокімі.

Чалавецтва магло б апынуцца няздольным даляцець да далёкіх зорак або галактык.

Замест спробаў уцячы з Зямлі, нам, магчыма, трэба сканцэнтраваць намаганні на абароне нашай планеты і самога Сонца як крыніцы жыцця. Гэта разуменне магло б кардынальна змяніць наша ўяўленне пра месца ў сусвеце і нашы абавязкі як жыхароў Зямлі.

Ці могуць людзі паляцець далей за Месяц і дасягнуць зор? Ці магчыма існаванне зямнога арганічнага жыцця на Марсе?

Давайце даследуем гэтае пытанне з дапамогай філасофіі.

РАЗДЗЕЛ 3.

Пра Аўтара

Аўтар, заснавальнік GMODebate.org і CosmicPhilosophy.org, пачаў сваё філасофскае даследаванне каля 2006 года праз галандскі крытычны блог [Zielenknijper.com](https://www.zielenknijper.com), які ён заснаваў у супрацоўніцтве з галандскім прафесарам філасофіі. Першапачаткова ён засяродзіўся на даследаванні таго, што ён класіфікаваў як «рух за скасаванне свабоднай волі». Гэтая ранняя праца заклала аснову для больш шырокага даследавання еўгенікі і сцыентызму.

У 2021 годзе аўтар распрацаваў новую тэорыю пра крыніцу жыцця. Гэтая тэорыя сцвярджае, што крыніца жыцця не можа быць змешчана ні ў ¹⁾ целаснай асобе, ні ў ²⁾ вонкавай рэчаіснасці і павінна існаваць у кантэксце «Іншае, чым тое, што існавала» (бяспачатковая ∞ бясконцасць). Гэтае адкрыццё ўзнікла падчас дыскусіі з вядомым прафесарам філасофіі Дэніелам К. Дэнетам на анлайн-форуме пад назвай «Свядомасць без мозгу».

***Dennett:** «Гэта ніяк не з'яўляецца тэорыяй пра свядомасць. ... Гэта ўсё роўна, што спрабаваць пераканаць мяне, што ўвядзенне новага зубчатага кола ў рухавік аўтамабіля мае важнае значэнне для планавання горада і кантролю за рухам.»*

***Аўтар:** «Можна сцвярджаць, што тое, што папярэднічала пачуццям, папярэднічала чалавеку. Таму для пошуку вытокаў свядомасці неабходна звярнуцца па-за межы целаснай асобы.»*

Гэта філасофскае адкрыццё прывяло аўтара да простага пытання:

Як далёка ад Зямлі падарожнічала жыццё ў космасе?

Да здзіўлення аўтара, ён выявіў, што ніякая форма зямнога жыцця, уключаючы жывёл, раслін або мікрабаў, ніколі не была навукова праверана або адпраўлена далей за Месяц. Гэтае адкрыццё было шакіруючым, улічваючы вялізныя інвестыцыі ў касмічныя палёты і планы па адпраўцы людзей на Марс. Як навука магла прапусціць праверку таго, ці можа жыццё існаваць далей ад ☀ Сонца?

РАЗДЕЛ 4.

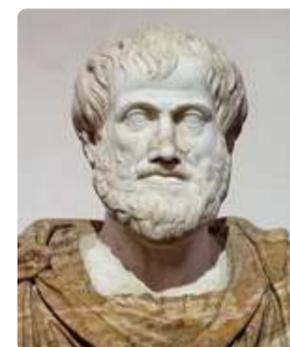

Таямніца

Чаму навука не правярала, ці можа жыццё падарожнічаць далей за Месяц?

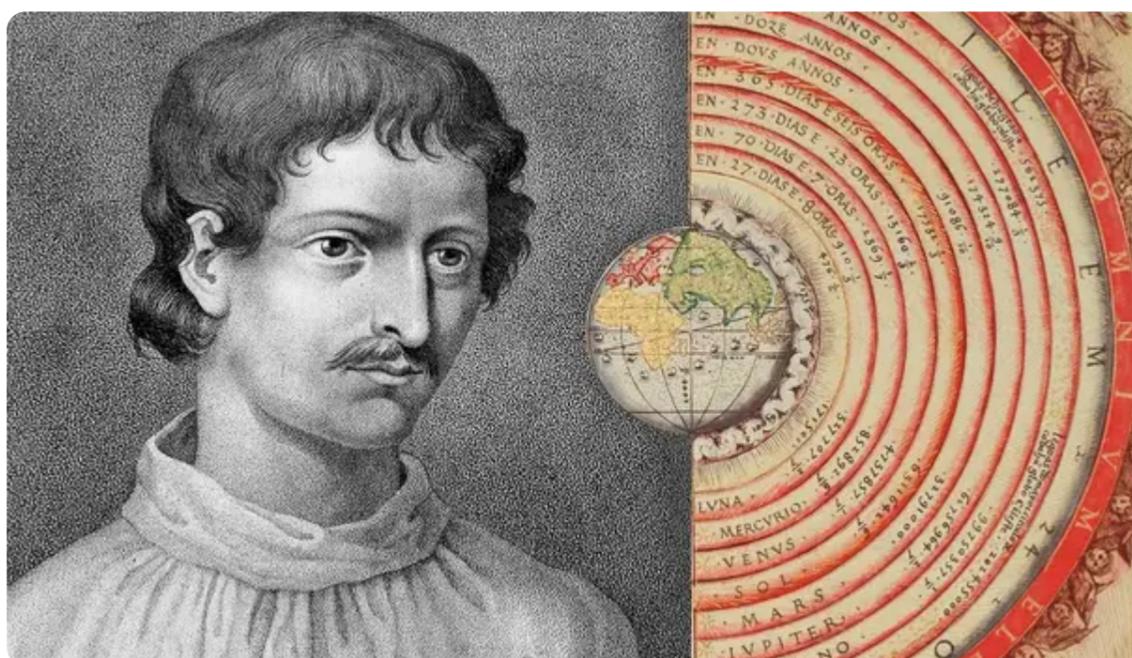
Таямніца паглыбілася, калі аўтар выявіў, што грэцкі філосаф Арыстоцель прадказаў, што жыццё абмежавана «сублунарнай сферай» ніжэй Месяца. Яго тэорыя мяркуе магчымасць таго, што жыццё можа не існаваць у «суперлунарнай сферы» за межамі Месяца.

Ці мог Арыстоцель мець рацыю? Той факт, што гэтае пытанне нельга адхіліць нават у 2025 годзе, з'яўляецца надзвычайным.

Арыстоцель:
«Першы
Настаўнік»

РАЗДЕЛ 5.

Ключавая частка гісторыі навукі

Тэорыя Арыстоцеля адыграла ключавую ролю ў гісторыі навукі. Навуковая рэвалюцыя шмат у чым была паўстаннем супраць ідэі, што жыццё не можа існаваць за межамі Месяца. Гэтая канцэпцыя ляжала ў аснове пераходу ад Арыстоцэлевай фізікі да сучасных навуковых тэорый.

Фрэнсіс Бэкан, ключавая фігура навуковай рэвалюцыі, адхіліў Арыстоцелевае адрозненне паміж сублунарнай і суперлунарнай сферамі. Філософ Джардана Бруна таксама імкнуўся дыскрэдытаваць падзел паміж сублунарнымі і суперлунарнымі рэгіёнамі. Адрозненне паміж гэтымі сферамі было дадаткова пастаўлена пад сумнеў дзякуючы развіццю новых навуковых тэорый і адкрыццяў, такіх як праца Чэнь Нін Яна і Роберта Мілса.

Працягласць тэорыі Арыстоцеля на працягу навуковай гісторыі падкрэслівае яе значэнне. Узнікае пытанне: чаму сучасная навука не правярала, ці можа жыццё падарожнічаць за межы Месяца, асабліва зараз, калі ў нас ёсць тэхналагічная магчымасць гэта зрабіць?

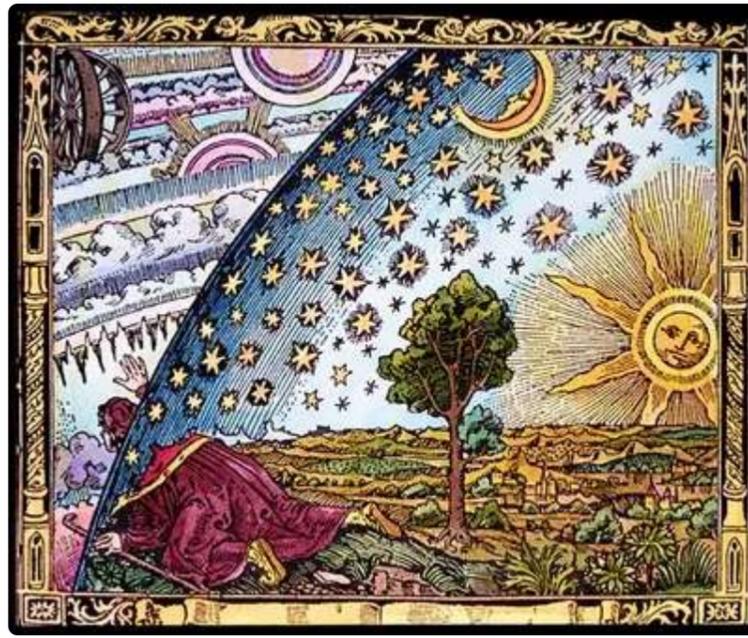
РАЗДЗЕЛ 6.

Выгнанне за сумнеў у перакананнях

На працягу гісторыі філосафы і навукоўцы, такія як Сакрат, Анаксагор, Арыстоцель, Гіпатыя, Джардана Бруна, Барух Спіноза і Альберт Эйнштэйн, сутыкаліся з выгнаннем за іх нязменную вернасць ісціне, якая ставіла пад сумнеў пануючыя перакананні і нормы, прычым некаторыя, як Анаксагор, былі выгнаныя за сцвярджэнне, што Месяц – гэта скала, а іншыя, як Сакрат, былі прысуджаныя да смерці за сумнеў у ўсталяваным рэлігійным і сацыяльным парадку.

Філософа Джардана Бруна спалілі на вогнішчы за яго філасофскія ідэі.

Джардана Бруна быў філосафам эпохі Адраджэння, які ставіў пад сумнеў пануючы Арыстоцелевы погляд і прапанаваў тэорыю элементаў, якая супярэчыла Сублунарнай тэорыі Арыстоцеля. Рымская інквізіцыя спаліла яго на вогнішчы за яго неартадаксальныя перакананні.

«Гравюра на дрэве XVIII стагоддзя, якая адлюстроўвае мары Бруна пра тое, што за межамі месяцавай бар'еры.»

Аўтар GMODEbate.org сутыкаўся з сучаснымі формамі выгнання за абмеркаванне адчувальных тэм. Яго часта блакавалі, напрыклад за абмеркаванне чулівасці раслін або за крытыку тэорыі Вялікага выбуху. Гэтыя забароны распаўсюджваліся нават на яго бізнэс і асабістае жыццё, уключаючы таямнічую блакіроўку плагіна WordPress і гісторыю блакіроўкі мохавага шару.

РАЗДЗЕЛ 6.2.

Banned For Questioning the Big Bang Theory

У чэрвені 2021 года аўтар быў заблакаваны на Space.com за сумнеў у тэорыі Вялікага выбуху. У паведамленні абмяркоўваліся нядаўна знойдзеныя дакументы Альберта Эйнштэйна, якія ставілі пад сумнеў гэтую тэорыю.

Таямніча згубленыя працы Альберта Эйнштэйна, якія ён падаваў у Прускую акадэмію навук у Берліне, былі знойдзены ў Іерусаліме у 2013 годзе...

(2023) Як прымусіць Эйнштэйна сказаць «Я быў няправы»

Даследаваньне на верненне Альберта Эйнштэйна ў «верніка» тэорыі Вялікага выбуху.

Крыніца: CosmicPhilosophy.org

Допіс, у якім абмяркоўвалася ўсё большае меркаваньне некаторых навукоўцаў, што тэорыя Вялікага выбуху набыла рэлігійнападобны статус, атрымаў некалькі прадуманых адказаў. Аднак ён быў раптоўна выдалены, а не проста закрыты, як гэта звычайна робіцца на Space.com. Гэта нязвычайнае дзеянне выклікала пытанні пра матывы яго выдаленьня.

Заява мэдэратара, «Гэтая тэма адслужыла сваё. Дзякуй усім, хто ўдзельнічаў. Закрываем», парадаксальна абвясчала закрыццё, у той час як на самой справе выдалялася ўся тэма. Калі аўтар пазней выказаў ветлівую нязгоду з гэтым выдаленьнем, адказ быў яшчэ

больш суровым — яго ўліковы запіс на Spase.com быў заблякаваны, а ўсе папярэднія допісы былі выдаленыя.

Вядомы навуковы пісьменьнік Эрык Дж. Лернэр напісаў у 2022 годзе артыкул, у якім ён сказаў:

"Стала амаль немагчыма публікаваць артыкулы, крытычныя да Вялікага выбуху, у якіх-небудзь астранамічных часопісах."

(2022) Вялікі выбух не адбыўся

Крыніца: [The Institute of Art and Ideas](#)

Акадэмікам забаронена праводзіць пэўныя дасьледаваньні, у тым ліку крытыкаваць тэорыю Вялікага выбуху.

РАЗДЗЕЛ 7.

ВЫСНОВЫ

Калі жыцьцё абмежавана вобласцю вакол Сонца, то разуменьне чалавецтвам прыроды, рэчаіснасьці і касмічных палётаў будзе фундаментальна хібным. Гэтае разуменьне заклікае да новага філязофскага мысьленьня, каб накіраваць чалавецтва на шлях да прагрэсу і выжываньня. Замест спробаў уцячы з Зямлі, чалавецтву, магчыма, лепей інвэставаць у ахову Зямлі і, магчыма, таксама Сонца як крыніцы жыцьця.

Чаму, пасля ўсіх гэтых дзесяцігодзьдзяў, навука праігнаравала праверку таго, ці можа жыцьцё падарожнічаць за Месяц?

CosmicPhilosophy.org

<https://by.cosmicphilosophy.org/>

Надрукавана 22 лістапада 2025 г.

Іншыя праекты:

- ▶ [GModebate.org](https://gmodebate.org/): Праект, які даследуе філасофскія асновы еўгенікі, сцыентызму, руху "эмансіпацыя-навукі-ад-філасофіі", "антынавуковага нарратыву" і сучасных формаў навуковай інквізіцыі.